

[Helge Sander]

konkurrencen om større udenlandske ordrer, at man har en betydelig fleksibilitet. Udvides det foreliggende forslag til at omfatte alle større afskedigelser, betyder det en ganske væsentlig nedsættelse af denne mulighed. Som sagt bliver der altså tale om en udvidelse af afskedigelsesforløbet fra 30 til 77 dage.

Det er jo lige før man fristes til at spørge, om regeringen ønsker, at vi skal flytte en del af produktionen uden for landets grænser, for jeg kan ikke forestille mig, at man har gjort sig nogen alvorlige overvejelser over den sammensætning, som vores erhvervsstruktur har herhjemme. Det er klart, at hvis vi taler om f.eks. skibsværfter, så er tidshorizonten jo ofte flere år – i øjeblikket er den knap to år – men hvis vi taler om langt den største del af vores industri: plast, næringsmidler, tekstiler, træ osv., så har man jo en planlægningshorisont, der går over nogle få dage eller uger og knap nok måneder.

Jeg kan sige – som det allerede er blevet refereret, og flere andre ordførere har sikkert modtaget lignende henvendelser – at man i Textil- & Beklædningsindustrien har lavet en opgørelse, der viser, at i 1990 havde man 37 dages tilløb, men at man sidste år var nede på 29. Og alt tyder på, at det bliver endnu kortere. Med den måde, det er struktureret på i dag, vil man simpelt hen have ordrerne gennemført så hurtigt som muligt, og det har selvfølgelig også noget med likviditet og teknologi og de ikke alene i teorien, men også i praksis hurtige leveringsmuligheder at gøre. De bliver selvfølgelig udnyttet af køberne, og hvis vi skal leve op til det, så er der altså en betydelig kortere tidshorisont, end der gives mulighed for i dette lovforslag. Og det synes jeg er meget, meget centralt.

Endelig vil jeg også gerne sige, at det forekommer os ganske paradoksalt, at en lov, som har fungeret til stor tilfredshed for flertallet siden 1977, nu af politiske årsager – mere end som en følge af arbejdsmarkedspolitiske realiteter – skal give plads for en stramning, der ikke er ønsket eller forhandlet af arbejdsmarkedets parter. Vi finder det i det hele taget uheldigt, at Folketinget på denne måde begiver sig ind på at lovgive på et område, som traditionelt afklares og aftales mellem arbejdsmarkedets egne organisationer. Men det ser man åbenbart stort på – i hvert fald fra Socialdemokratiets, SF's og De Radikales side. Og jeg kan

forstå på den måde, som hr. Ole M. Nielsen svarede på, at det også gælder Kristeligt Folkeparti. CD's melding må vi derimod afvente med spænding.

Til slut vil jeg godt sige – i forlængelse af bemærkningerne i indledningen – at det jo ikke er helt ligegyldigt, om det er således, at det både er dagsordenen og EF-delen, vi behandler her i dag. Og jeg vil gerne henvise arbejdsministeren til en artikel, der var i Jyllands-Posten torsdag den 27. januar, hvor direktøren for Textil- & Beklædningsindustrien, Jens Bolleup-Jensen, udtaler:

»Regeringen ønsker, at varsling af kollektive opsigelser skal forlænges. Og der henvises til, at det sker i forlængelse af et nyt EU-direktiv på området. Arbejdsministeren har givetvis læst dette EU-direktiv. Det har vi også! Og kan ikke se denne sammenhæng.« ...

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Taletiden er slut.

Helge Sander (V):

På grundlag af dette har jeg slået op i lovforlaget, og jeg kan heller ikke se sammenhængen. Derfor vil jeg meget gerne bede arbejdsministeren om at konkretisere det, når det bliver tid til svarrunden.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg er nødt til at minde om, at den røde lampe altså betyder, at taletiden er opbrugt.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det indre marked er jo en realitet, og så vil det være helt urimeligt, at vi ikke også prøver at lave nogle varslings- og tryghedsbestemmelser, der ligger på linje med bestemmelserne i de lande, Danmark plejer at sammenligne sig med, bl.a. det tidligere Vesttyskland, Holland og for den sags skyld Sverige osv. Jeg vil sige, at hvis ikke danske lønmodtagere får bedre vilkår end dem, de har i dag – som man giver udtryk for er så strålende – så vil vilkårene være på linje med dem, der er i England, som er det eneste land, som ikke har ordentlige varsler på disse områder. Og det synes jeg ærligt talt er urimeligt.

Almindelige lønmodtagere, der ikke er tjenestemænd eller funktionærer, har faktisk meget ringe både ansættelsesvilkår og varslings-